

Malokyšické

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník VII / 2013, číslo 5 (96)

Bez komentáře

PODĚKOVÁNÍ MÝM MALOKYŠICKÝM!

as klidu, pohody, radostí a dárků – to jsou Vánoce! Při obracení posledních listů v kalendáři si s příchodem těchto nejkouzelnějších svátků uvědomujeme, že brzy i tento rok skončí. Zároveň se pozastavíme nad tím, jak právě ten letošní rok strašně rychle „utekl“. Nechci teď za naši obec rekapitulovat, k tomu jsou určeny různé výkazy, hlášení, či dotazníky, chci vám, svým spoluobčanům (a v převážné většině i svým voličům), poděkovat za váš zájem i podporu, kterých se během roku 2013 dostalo jak mně, tak i všem zastupitelům obce.

Ano, snažíme se, aby MALÉ KYŠICE nebyly jen zapomenutou dědinou na konci okresu. Snažíme se o zvelebení naší obce, jinak atypické

díky rozsáhlé výstavbě rekreačních chat na jejím katastru, přestože ne na všechno, co si vzájemně přejeme, se nám dostává dostatek financí. Jsme zase na samém konci „starého“ roku, mělo by se doufat, že v tom novém roce bude lépe, že ...

Já nedoufám, já věřím, že i v příštím roce, kdy se v jeho závěru budou konat komunální volby, opětovně navážeme na dobrou spolupráci s vámi - Malokyšickými, se všemi, kterým není chod naší obce lhostejný! Proto vám již dnes děkuji, a nejen proto mi dovoluňte za sebe i za členy zastupitelstva obce popřát jak vám, tak i vašim blízkým:

„Klidné prožití Vánoc a jen štěstí, zdraví a spokojenost v novém roce!

P.f. 2014“

Váš starosta **Jan Kuna**

Zprávy z radnice

V neděli 15. prosince 2013 proběhla od 14,30 hodin v restauraci U Kozla v Malých Kyšicích **ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ JAKUBA JANA RYBY** v podání členů sboru Státní opery. Sál restaurace byl naplněn do posledního místa a bohužel se tak nedostalo na všechny zájemce o tuto nevšední podívanou. Na konci mše si všichni zúčastnění společně zazpívali vánoční koledu „Narodil se Kristus Pán“. Účinkující se vzdali nároku na honorář a celkovou částku 4.789,- Kč vybranou v rámci dobrovolného vstupného věnovali pro účely Mateřské školy Malé Kyšice, za což všem účinkujícím i divákům patří velký dík. **(kbl)**

OBECNÍ ÚŘAD v Malých Kyšicích bude v pondělí 23. a 30. prosince 2013 **uzavřen**.
(kuj)

POPLATKY NA ROK 2014. Termín pro úhradu poplatků je stanoven od **1. ledna 2014 do 28. února 2014**. Poplatky je možné hradit v hotovosti v úředních hodinách obecního úřadu (PO 15,00 – 17,00 hod., ST 16,00 – 18,00 hod.), bezhotovostním převodem na bankovní účet obce č. 26726141/0100 nebo složenkou (k dispozici na obecním úřadě).

Poplatek za psa činí 70,- Kč za jednoho psa (v objektu s č. p. nebo č. ev.) a za každého dalšího psa se poplatek zvyšuje na 140,- Kč.

Variabilní symbol: 1341, specifický symbol: číslo domu.

Poplatek za komunální odpad: pro vydání známky na svoz komunálního odpadu je třeba odevzdat (doručit) obecnímu úřadu vyplněné „Prohlášení plátce“ (viz. příloha, popř. je prohlášení k dispozici na obecním úřadě, a nebo je možné jej vytisknout z internetových stránek www.malekysice.cz.)

Druhy známek:

Známka	Interval svozu komunálního odpadu	Poplatek
Červená	1 x týdně	1 860,- Kč
Zelená	1 x týdně v zimě, 1 x za 2 týdny v létě	1 500,- Kč
Žlutá	1 x za 2 týdny	990,- Kč-
Modrá	1 x týdně v zimě	990,- Kč
Jednorázová	Dle potřeby plátce, minimální počet: 10 známek	55,- Kč/1 ks

Variabilní symbol: 21113722, specifický symbol: číslo domu.

**Zastupitelé naší obce si dovoluují pozvat
všechny malokyšické občany a další zájemce na tradiční
SILVESTROVSKÉ SETKÁNÍ NA VYSOKÉM VRCHU.**

Výstup dne 31. 12. 2013 individuálně tak, aby všichni zájemci mohli v pravé poledne (ve 12,00 hodin) připít na blížící se Nový rok 2014.

Stejně jako v minulém roce se doporučuje vzít si sebou šampus na přípitek a špekáčky na opékání; oheň bude zajištěn. Předpokládáme a budeme rádi, když se společně s námi tohoto setkání zúčastní také občané z Horního Bezděkova a z dalších okolních obcí.
(kuj)

K MALOKYŠICKÉMU MIKULÁŠSKÉMU ODPOLEDNI

Na den 7. prosince t. r. v restauraci LIKA byla pod záštitou naší obce připravena již tradiční kulturní akce pro děti – **Mikulášské odpoledne**. Děti – malých i větších – se na sále objevilo na šedesát a jaká by to byla Mikulášská, kdyby chyběl, či kdyby nepřišel nadělovat sám Mikuláš? A skutečně bylo se na co dívat: čerta se děti bály, ten přilétl přímo ze samotného Pekla, anděl byl

krásný, toho dodalo samo Nebe a i Mikuláš byl originální, ten nám připomínal předsedu naší kulturní komise. Nakonec po skončení tanečního veselí byli všichni spokojeni: děti, že dostaly od této svaté trojice dárky, organizátoři, že se akce líbila, že byla dětmi hodnocena na jedničku s hvězdičkou.

(oli)

LIDOVÉ ZVYKY A OBYČEJE NAŠICH PŘEDKŮ

aneb jaký býval v minulosti rok na vsi

Štědrovečerní večeře

Když pastýř odtroubil u stavení "štědrého večera", mohlo se začít se štědrovečerní večeří. Ta bývala v minulosti prostá: převažovaly různé kaše (čočková, hrachová, jáhlová, krupicová s medem apod.), dále se podával tradiční kuba z krupěk a hub, muzika z vařeného sušeného ovoce, vdolky apod. Nesměla však chybět vánočka, kterou se večeře uzavírala. Bylo dbáno toho, aby jídel bylo hodně druhů a to sedmero či devatero (magická čísla!) – stačilo však jen málo od každého ochutnat. Věřilo se totiž, že tato štedrost jídel zajistí štědrý stůl i po celý rok. Dnes tradiční ryba a bramborový salát bývaly dříve jen v bohatších rodinách.

Štědrovečerní nadílka

Vzájemné obdarovávání pod rozsvíceným stromečkem však nepatří mezi starobylé vánoční obyčeje. Dárky se staly nedílnou součástí Vánoc teprve v 19. století. Nadílka bývala velmi skrovná. V dřívějších dobách dostávalo dárky služebnictvo a domácí chasa v podobě ošacení, jídla a malých finančních částek na přilepšení. Dárky dostávali i žebráci a tuláci. A jak začalo obdarovávání u nás? Už ve zmíněném 19. století se snažili lidé dát dárky alespoň svým dětem. I v těch nejchudších rodinách se tento zvyk ustálil, i kdyby děti měly dostat třeba jen ovoce. Pak vstoupili do hry i dospělí a dárky se dávaly velmi skromné a praktické. Situace se změnila po 2. světové válce, kdy se většina domácností, a to neplatí jenom v Čechách, snaží zabezpečit si na Vánoce co nejvíce jídla a pití a za každou cenu zahrnout své nejbližší nákladnými dárky. A přitom se zapomíná, že nákladné dárky nejsou hlavním cílem Vánoc, ale že o Vánocích bychom hlavně měli dát svým nejbližším najevo, že je máme opravdu rádi a že Vánoce jsou svátky klidu, míru, spokojenosti a rodinného štěstí.

Štědrý den mého dětství (poznámka: v první polovině 30. let min. století)

O Štědrý den ráno k snídani maminka připravila talíř krupicové kaše, v poledne byl hrnek kávy a kus vánočky. Jinak jsem nesměl nic jiného jíst, protože o Štědrý den

se mám postit, abych večer viděl „zlaté prasátko“. Celý den byl k nepřečkání – stromeček stál ustrojen, nemohl jsem se dočkat večera, až se bude nadělovat a chtěl jsem také uvidět to „zlaté prasátko“. Tatínek večer vzal zrcátko a pustil s ním to „prasátko“ po stropě a po stěnách, čímž jsem byl velmi zklamaný, protože jsem chtěl vidět skutečné „zlaté“ prasátko. Potom maminka svátečně prostřela, všichni jsme se svátečně ustrojili a čekali jsme, až bude troubit venku „slouha“. Čekání jsme si krátili vyprávěním nebo poslechem radia (televize tenkrát nebyla). Venku již byla tma, když se kolem 18. hodiny ozvala na ulici trubka – přišel „slouha“ na koledu. Maminka vzala pro slouhu výslužku (kus vánočky, nějaké vajíčko a něco peněz) a celá rodina vyšla před dům, navzájem jsme si popřáli zdraví a štěstí a slouha dostal koledu.

Teprve potom jsme zasedli k večeři – byla knedličková polévka, tradiční houbový kuba a smažený kousek kapra. Po večeři se sklidilo se stolu a nadělovaly se dárky. Každoročně jsem míval největší radost z knížky, protože knížku jsem dostával jenom o Vánocích. Když jsem třeba dostal první díl pohádek, na druhý díl jsem musel čekat až do dalších Vánoc – na knihy dřív peníze nebyly. Jinak jsem jako dítě dostával pod stromeček rukavice, čepici, boty – zkrátka potřebné věci, někdy také brusle či hokejku nebo nějakou lacinou hračku.

Po rozdání dárků jsme v umyvadle pouštěli v ořechových skořápkách svíčky jako lodičky, abychom hádali, kdo se dostane z domova (svíčka doplavala doprostřed umyvadla) či kdo zůstane doma (svíčka zůstala u okraje). Také jsme na lžici roztavili kousek olova a lili ho do vody, aby v ní prudce ztuhlo – potom jsme z těchto slitků hádali čemu se slitek olova podobá, co nás asi čeká. Svobodná děvčata u sousedů zase házela přes hlavu za sebe střevícem, aby poznala, zda se do roka vdají či zda ještě rok zůstanou doma (podle toho zda špička střevíce ukázala ke dveřím či do místnosti). Také jsme na stoličku položili každý svůj kousek vánočky a pak jsme ze dvora přivedli psa. Pes se rozběhl ke stoličce a my jsme pozorovali, v jakém pořadí pes kousky vánočky sežere – poslední kousek vánočky patřil tomu, kdo bude nejdéle živ. Potom si rodiče povídali nebo poslouchali rádio a já jsem zalezl do kouta s novou knížkou a četl a četl, neviděl jsem a neslyšel jsem. Rodiče mi často říkali: „Nech už toho čtení, vždyť to nemusíš přečíst najednou!“ Ale já jsem obvykle celou knížku přečetl hned za tři sváteční dny vánoční.

Převzato z nepublikovaných vzpomínek družného řídícího učitele Miroslava Chaloupky (1929-2012) „LIDOVÉ ZVYKY A OBYČEJE NAŠICH PŘEDKŮ aneb jaký býval v minulosti rok na vsi“, napsáno r. 2002 ve Velké Dobré. (oli)

Všem malokyšickým občanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok!

redakční rada Malokyšických ozvěn

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno

Vydává: min. 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím své Sociálněkulturní komise, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu 230 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 18. 12. 2013. Neprodejné.

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť.
ou.malkysice@volny.cz, www.malekysice.cz

